

Glasilobčine Lukovica **Rokovnjač**

Februar 2005, letnik 7, številka 2

Trojane

*Tisoč podarjenih
krofov*

Ženska

Decembrski prazniki so nekakšen zaključek leta v velikem slogu, potem pride januar, ko se razen treh kraljev, ne dogaja nič posebnega. V februarju pa se spet začne ...

Dva večja krščanska praznika (svečnica in pepelnica) nosita v sebi vsak svoje globoko sporočilo. Kulturni dan je dela prost državni praznik. Tudi ta nosi v sebi sporočilo, ki mu je vredno prisluhniti. Kultura je pomembna sestavina našega življenja, pa čeprav si jo predstavlja vsak po svoje in jo doživlja vsak drugače. Valentinovo je morda spet zelo komercialno uspešen praznik, pa vendarle tudi valentinovo nosi v sebi globlje sporočilo, ki mu je vredno prisluhniti.

Pred nami pa sta dan žena in materinski dan. Čeprav je dan žena še nekakšen ostanek socialističnih časov, se mi ne zdi nepomemben, čeprav nekateri gledajo nanj precej zviška. To je dan, ki je namenjen ženskam. Kakršnekoli že so njegove korenine, ni prav nič narobe, če se enkrat na leto spomnimo tudi ženske in njene vloge v družbi. Materinski dan je namenjen vsem materam in njihovi vlogi v družbi in družini. Tukaj si verjetno nihče ne drzne oporekati, da je vloga matere ena najpomembnejših vlog v življenju ženske. Zato iskreno spoštovanje do vseh mater, ki so ali svoje življenje posvečajo tej vlogi. Miselnost, da je vloga ženske biti tudi mati, je vsekakor nekaj, kar je pomembno za razvoj družbe. Ne samo materinska, tudi očetovska vloga sta verjetno najpomembnejši in nepreklicni življenjski funkciji. Pa vendarle - spomnimo se marca, ko je veliko govora o materah, tudi na ženske, ki to niso. Vsem ženskam ni dano biti mati zaradi takšnih ali drugačnih okoliščin in razlogov, ki tu v resnici niso pomembni. Tudi te ženske imajo svoje poslanstvo v življenju, ki ga je vsekakor treba spoštovati, kot je spoštovanja vredno vsako življenje.

Naj torej tokrat zaželim vsem materam, dekletom in ženam eno prijazno praznovanje ter veliko veselja in radosti v njihovem življenjskem poslanstvu!

✍ Urednica

Rok za oddajo člankov za naslednjo številko Rokovnjača, ki izide 24. marca, je 9. marec.

KGZS - Zavod Ljubljana
Kmetijska svetovalna služba (KSS)
Lukovica 43
e-pošta: kss.lukovica@lj.kgzs.si
tel.: 01/72-35-116

• Vse zainteresirane vabim na naslednja STROKOVNA PREDAVANJA:

- V petek, 11. 3., ob 10. uri v Kulturnem domu Janka Kersnika v Lukovici:
  - Hrušev ožig v travniških sadovnjakih (A. Caf);
  - Oskrba v travniških sadovnjakih (A. Caf).
- V ponedeljek, 14. 3., ob 10. uri v Kulturnem domu v Moravčah:
  - Obnova travne ruše na trajnih travnikih (A. Zavodnik);
  - Prehrana krav dojilj (J. Slatnar).
- V torek, 22. 3., ob 10. uri v Kulturnem domu Janka Kersnika v Lukovici:
  - Gnojenje in oskrba tal (A. Zavodnik);
  - Predstavitev posameznih SKOP ukrepov in njihove zahteve (P. Pirnat);
  - Pogoji in določila pogodbe SKOP ter vodenje evidenc (P. Pirnat).
- V četrtek, 31. 3., ob 10. uri v Kulturnem domu v Moravčah:
  - Pravilna ureditev električne ograje za pašo govedi, konjev in drobnice s prikazom postavitve (A. Zavodnik).
- V sredo, 16. 3., bodo v Koloseju v Ljubljani od 9. do 15.30 naslednja predavanja:
Bolezni in korekcija parkljev pri kravah, Plodnost pri kravah, Bolezni vimena, Kratka predstavitev, ki jih ponuja GSS.kis.si, Kolobar in humus, Integrirana pridelava in kontrola, Koruzni hrošč.
- V četrtek, 17. 3., bodo v Koloseju v Ljubljani od 9. do 15.30 naslednja predavanja:
Zdravstveno varstvo govedi v ekstenzivnem pašnem sistemu, Trženje sonaravno pridelanega mesa, Drobnica, Gnojenje in vzorčenje (v povezavi z VVO), Predstavitev ekološkega kmetovanja.

Za vse, ki ste v subvencijah vpisali enega od SKOP ukrepov (REJ, S35, S50, KOL, EK, ...), je izobraževanje obvezno (3 ure letno), zato morate imeti s seboj številko KMG-MID in se podpisati na listo prisotnosti. Izberite si teme, ki vas zanimajo.

• Osnovni tečaj iz varstva rastlin bo potekal na naslednjih lokacijah:

- Izlake, od 21. do 23. 3., izpit 25. 3.;
- Dobrova, od 22. do 24. 3., izpit 25. 3..

Prijavnico in program dobite v KSS, kjer se tudi prijavite in poravnate stroške tečaja.

✍ Pavla Pirnat, kmetijska svetovalka

ZBIRANJE IN ODVOZ NEVARNIH ODPADKOV

Obveščamo vas, da bomo v občini Lukovica v ponedeljek, 11. 4. 2005 izvedli zbiranje in odvoz nevarnih odpadkov iz gospodinjstev.

Nevarne odpadke iz gospodinjstev bomo 11. 4. 2005 sprejemali:

- od 14. do 15.30 ure na Trojanah pri pošti;
- od 15.30 do 17. ure v Blagovici pri pošti;
- od 17. do 18.30 ure pred Kmetijsko zadrugo v Lukovici.

Med nevarne odpadke sodijo: akumulatorji, baterije, zdravila, pesticidi, barve, laki, kozmetika, svetila in gume osebnih avtomobilov.

OPOZORILO:

- Nevarni odpadki naj bodo v embalaži, ki omogoča varen prenos do zbirnega mesta.
- Tekoči odpadki naj bodo zaprti, čeprav improvizirano.
- Odpadki iz iste skupine se ne smejo združevati v večjo embalažo, ker lahko pride med njimi do kemične reakcije.
- Odpadke naj prinesejo polnoletne osebe, ki bodo pri rokovanju z njimi upoštevale varstveno tehnična navodila, pridobljena ob nakupu izdelka

✍ Matej Kovačič, vodja sektorja Javna higiena

✍ Marko Fatur, direktor

ODVOZ KOSOVNIH ODPADKOV IZ GOSPODINJSTEV

Javno komunalno podjetje Prodnik d. o. o. bo v občini Lukovica od 14. do 16. 3. 2005 opravljalo pomladanski odvoz kosovnih odpadkov iz gospodinjstev.

Akcija je namenjena odstranjevanju kosovnih odpadkov iz gospodinjstev, ki morajo biti na dan rednega odvoza do 5. ure zjutraj postavljeni poleg zabojnika za komunalne odpadke.

Med kosovne odpadke iz gospodinjstev ne sodijo nevarni odpadki, kot so: embalaža skropiv, olj in barv, lakov in podobno, ki jih odstranjujemo v posebni akciji odvoza nevarnih odpadkov.

Ravno tako ne sodijo med kosovne odpadke iz gospodinjstva avtomobilski deli, akumulatorji, gume in sodi, poleg že naštetega tudi ne bomo odstranjevali gradbenega materiala, drevesnih ve in živih meja.

✍ Matej Kovačič, vodja sektorja Javna higiena

✍ Marko Fatur, direktor

obvestila

Občina Lukovica,
Lukovica 46, 1225 Lukovica

ponovno objavlja

VABILO

K ODDAJI PONUDB ZA NAJEM NEPREMIČNIN - POSLOVNIH PROSTOROV

Najugodnejšemu ponudniku oddamo v najem

Poslovni prostor na Trojanah 6, Trojane, brez opreme:

- površine 138 m² (skupaj s pomožnimi prostori);
- za dobo 10 let z možnostjo podaljšanja;
- za opravljanje trgovinske in gostinske dejavnosti.

Pogoji za najem:

- ponudnik je lahko pravna oseba s sedežem v Republiki Sloveniji, ki se izkaže z registrskimi listinami, ki niso starejše kot 30 dni, ali fizična oseba, ki se izkaže s potrdilom o državljanstvu, in dokazujejo izpolnjevanje pogojev za opravljanje trgovinske in gostinske dejavnosti;
- ponudnik lahko poda ponudbo za najem prostorov za opravljanje trgovinske dejavnosti, poleg te pa lahko tudi za opravljanje gostinske dejavnosti;
- ponudnik mora soglašati, da bo na svoje stroške uredil tudi vse ostale pomožne prostore, ki so predmet oddaje poslovnega prostora v najem ter saniral greznico;
- pisne ponudbe morajo vsebovati predmet ponudbe, višino ponujene najemnine brez ostalih stroškov ter najemne pogoje. Upoštevane bodo samo fiksne ponudbe;
- drugi pogoji bodo dogovorjeni s pogodbo;
- odpiranje ponudb in izbor najugodnejšega

ponudnika bo komisijsko (Odbor za gospodarstvo);

- uspešni ponudnik mora v 15 dneh od obvestila, da je izbran, z najemodajalcem skleniti najemno pogodbo;
- prednost pri izbiri najugodnejšega ponudnika bo imel ponudnik, ki bo podal ponudbo za opravljanje trgovinske in gostinske dejavnosti;
- najemodajalec ni zavezan k sklenitvi najemne pogodbe z nobenim od ponudnikov.

Pisne ponudbe pošljite do vključno 15. marca 2005 v zaprti ovojnici na naslov: Občina Lukovica, Lukovica 46, 1225 Lukovica, pod oznako "Ne odpiraj - Najem nepremičnin".

Ogled poslovnih prostorov je možen po predhodnem dogovoru s kontaktno osebo g. Francijem Bernotom, tel. 041/671-185.

ŽIVIMO ZDRAVO

Delavnice ZDRAVO ŽIVLJENJE, ki jih organizira Zavod za zdravstveno varstvo iz Ljubljane, se nagibajo v drugo polovico. Kar desetkrat smo se že srečali, s pomočjo predavateljev poglobili znanje in se seznanili z novostmi na področju ohranjanja zdravja.

Piramida zdrave prehrane

Kronične nenalezljive bolezni so tiste, ki v današnjem času pogosto krojijo usodo posameznikov. Številne raziskave kažejo, da človek z zdravim načinom življenja lahko pomembno vpliva na nastanek in potek bolezni, predvsem pa na kvaliteto življenja.

Vsem dobro znane tegobe kroničnih bolezni so velikokrat pogojene tudi s sodobnim načinom življenja.

Na nagnjenost k boleznim posameznik ne more vplivati. Tudi vpliv na okolje, ki je pomemben dejavnik v ohranjanju zdravja, je z vplivom posameznika omejen, pa vendarle se osveščenost vsakega izmed nas zrcali tudi v razmišljanju in dejanjih celotne družbe. Mnogo možnosti izboljšanja osebnega in družinskega življenjskega stila pa lahko prispeva vsak izmed nas. Zato so prav taka predavanja namenjena odkrivanju že poznane, nadgradnji znanja in prepoznavanju nevarnosti, ki pretijo našemu zdravju in zdravju naših najbližjih.

Predavanja zajemajo različna področja, predvsem pa se veliko pogovarjamo o prehrani, živilih, ki so priporočljiva za vsakdanjo prehrano, zdravih načinov prehrane in odnosu do prehranjevanja.

Zelo veliko je bolezni, ki so neposredno povezana s prehranjevanjem, predvsem pa je namen vseh pogovorov vzbuditi zavest, kako pomemben je zdrav način hranjenja v vseh življenjskih obdobjih, že od novorojenčka dalje. Strokovnjaki, ki nam predavajo, so z različnih področij: zdravniki, medicinske sestre, živilski tehnologi, kuharji, pek kruha. Poleg tega da smo prisluhnili teoretičnim načelom, smo s pomočjo kuharskega mojstra tudi praktično preizkusili jedi, ki so bile pripravljene brez dodane maščobe in z živili, ki so zdravju prijazne. S pripravljenim menijem smo bili vsi zadovoljni. Prepričana sem, da bodo pobude, ki se oblikujejo na delavnicah, dobile tudi mesto v prehrani naših družin.

Poleg pravilne prehrane je telesna aktivnost pomemben dejavnik preprečevanja bolezni in ohranjanja vitalnosti. Zato so dejstva, razmišljanja in ideje v pomoč vsakemu, ki razume pomen gibanja in stalne telesne vadbe, ter vzpodbuda pri načrtovanju lastne aktivnosti.

Opazovati samega sebe in zaznati spremembe, ki lahko napovedujejo resno obolenje, pa sta vedno pomembni veščini. Vsega tega se lahko naučimo in predvsem z znanjem o boleznih zmanjšamo strah pred boleznijo. Vedno se najteže spopadamo s stvarmi, katerih nas je strah. Zelo sta bili odmevni delavnici, kjer so nam zdravniki predstavili rakave bolezni in osnovne značilnosti kroničnih bolezni, ki napovedujejo resno stanje. Poleg ustne informacije je bilo udeležencem na voljo tudi precej koristnih pisnih nasvetov in sporočil, ki omogočajo spoznavanje bolezni in ukrepanje.

O zanimivosti predavanj in pogovorov kaže tudi udeležba, saj je vsak četrtek prisotnih več kot petdeset občanov, ki jim je zdravje pomembno, in želijo svoj način življenja izboljšati. Pridružite se jim tudi vi: na predavanjih, na sprehodih, pohodih, pri izbiri zdravih živil, upoštevanju nasvetov zdravstvenih delavcev, pri razvedrilu Ꞥ skratka, pri zdravem načinu življenja.

Irma Markovšek

VABILO

Društvo krajanov Limbarska gora ob

dnevu žena in materinskem prazniku

vabi na 17. POHOD PO NAGELJ NA

LIMBARSKO GORO, ki bo 13. marca

2005 s pričetkom ob 10 uri.

Prisrčno vabljeni!

AVTOŠOLA LONČAR d.o.o.

Slamnikarska 1a, 1230 Domžale

GSM: 041/785-735,

031/209-501

Milan Šinkovec 031/303-033

Janez Vrankar 041/697-971

TEČAJ CPP

28. 2. 2005 ob 18. uri

21. 3. 2005 ob 18. uri

Gostovanje Stanka Pelca z monodramo Rokovnjaška zgodba berača Groge

Športno-kulturno društvo Češenk je 29. januarja 2005 organiziralo svoj prvi kulturni dogodek na Malem Rakitovcu. V goste so povabili gospoda Stanka Pelca, ki že več kot eno leto navdušuje s svojo monodramo o beraču Grogi. Pripoved se je s svojo tragičnostjo in ob izvrstni Pelčevi interpretaciji dotaknila prav vseh gledalcev. Za ŠKD Češenk je bil to uspešen začetek športno-kulturnega dogajanja v letu 2005, za katerega obljublajo, da bo še bolj pestro in bogato, kot je bilo lansko. Verjamemo!

Aleš Škofic

Stanko Pelc v akciji.

Fotografija: Aleš Škofic

KO SLOVENC' SLOVENCA VABI

Dolina Črna grabna je v zadnjih štirih mesecih še drugič gostila katero od avstrijskih kulturnih društev. Potem ko je v septembru godba iz St. Lambrechta sodelovala na prireditvah ob 700-letnici prve omembe Šentvida in Lukovice, so tokrat na povabilo Moškega pevskega zbora Janka Kersnika v Lukovico prišli pevci enega najboljših zborov avstrijske Koroške. Društvo Trta iz Žitare vasi združuje sedemnajst pevcev, ki že 31 let prirejajo samostojne koncerte in večere, na katerih obujajo slovensko koroško narodno in umetno pesem ter z njo nastopajo po Avstriji, Koroški, Sloveniji, Češki in drugje v tujini. V naših krajih so bili po letu 1999 na obisku drugič.

Tako smo zadnjo januarso soboto prisostvovali koncertu slovenske narodne in umetne pesmi s pomenljivim naslovom "Slovinc' Slovenca vabi", ki ga je priredil domači zbor. Program prireditve je bil razdeljen v dva tematska dela. Najprej so na oder stopili pevci zbora Janka Kersnika in tudi s pomočjo solista Milana Kunaverja predstavili slovenske ljudske pesmi. S prav takim repertoarjem in pesmimi koroškega skladatelja Pavla Kernjaka so sledili še gostje Slovenskega prosvetnega društva Trta. Gostje so se že v tem delu izkazali s prikazanim programom in petjem. Z vodenjem zbora, petjem številnih solističnih vložkov in predvsem s spontanim moderiranjem prireditve je občinstvo navduševal njihov zborovodja Pauli Štern. V drugem delu uro in pol trajajočega koncerta je lukoviški zbor predstavil del božičnega programa preteklega leta. V njem sta zapeli solisti Polona Pezdirc in Bernarda Novak. S še zadnjim sklopom pesmi pa so ponovno sledili pevci iz Žitare vasi. Zaključek koncerta je bil še posebej mikaven, saj so naši rojaki pokazali, da posegajo tudi po umetnih pesmih, literaturi in v zadnjem času sledijo modernim aranžmajem. Prav ta zvrst glasbe privablja mladino in s tem lahko pridobiš v zbor mlade pevce, kar je pomembno za prihodnost takega društva, je v kasnejšem pogovoru o sodobnih trendih te zvrsti glasbenega udejstvovanja opozoril predsednik Trte Slavko Einspiller. V isti sapi pa je dodal, da je osnovno poslanstvo koroškega zbora petje koroških narodnih pesmi. Edino, kar je bilo na koncertu moč pogrešati, je večje zanimanje za tovrstne kulturne večere in prav zato je veliko sedežev ostalo hladnih.

Leon Andrejka

GODBA LUKOVIČA KOT PRESENEČENJE

V soboto, 5. februarja, smo lukoviški godbeniki zasedli ljubljansko grajsko dvorišče, kjer smo z zvoki iz naših pihal in trobil pospremili Mojčino in Boštjanovo poroko. Naš obisk je nadvse presenetil mladoporočenca, saj je bil nenapovedano darilo enega izmed svatov in je še kako popestril slavnostni dogodek. Ob tem godbeniki upamo, da smo prispevali kamenček v mozaik njenega srečnega zakonskega stanu.

Leon Andrejka

Študentski klub Domžale

USPEŠNI DNEVI KULTURE

Dnevi kulture ali DNK, kot se glasi kratica za enega najodmevnejših dogodkov meseca januarja v Domžalah, so za nami. Kulturno dogajanje, ki je močno popestrilo sicer zaspano domžalsko sceno, je tudi letos privabilo nemalo ljubiteljev kulture, manjkalo pa ni niti tistih, ki se kulturi sicer bolj redko približajo. Cirkusantje, glasbeniki, igralci, cicibani, osnovnošolci in upokojenci ter številni obiskovalci so pripomogli k izredno lepo izpeljani prireditvi. Vsekakor gre pohvala tudi upravnemu odboru Študentskega kluba Domžale, cigar člani so v prireditvi vložili ogromno svojega časa in še več truda. Odziv obiskovalcev prireditev je zagotovo najlepša zahvala za ves trud.

V knjigarni Beseda, ki je gostila četrtkov večer Dnevi kulture, smo uživali ob zvokih violine Maje Savnik, predstavili OŠ Roje in razstavab, ki so jih predstavili naši umetniki.

Pohvaliti velja vse tiste, ki ste kupili vstopnico in se udeležili brezplačnega koncerta oz. predstave Slona in Sadeža, ki sta se v dobrodelni namen odpovedala honorarju. Samo na koncertu se je tako zbralo več kot 350.000 SIT, kar je močno preseglo pričakovanja organizatorja! Denar pa, kot smo že omenjali, je namenjen družini iz Domžal, natančneje dvema soloobveznima otrokoma. Verjamemo, da jima bo s tem denarjem pot skozi srednješolska leta vsaj malo lažja. Ponosni smo na odziv društev, ki so se nam pridružila na tokratnih Dnevih kulture, saj smo resnično lahko pokazali za vsakega nekaj. Ker ste vsi vi dokazali, da verjamete v Študentski klub Domžale, bo delo mladih v klubu v prihodnje še toliko lažje. Veselje do ustvarjanje takih in podobnih prireditev pa še večje. Nasvidenje prihodnje leto - na Dnevih kulture!

Mateja Kegel

SLOVENC' SLOVENCA VABI

TA LUČ NI OD VČERAJ

“Lubi Slovenci” je po Zdravljici nagovoril občinstvo na osrednji občinski prireditvi ob kulturnem prazniku v Lukovici dramski igralec in pesnik Tone Kuntner. Ob teh Trubarjevih besedah nas je spomnil in opomnil, da se ob

kulturnem prazniku ne spominjamo le Prešerna, ampak ima ta dan za Slovence mnogo širše razsežnosti: to je tudi praznik slovenske državnosti. Prešernove verze je potrebno trmasto ponavljati in zvesto potrjevati vsebino Zdravljice, da bomo stali in obstali kot narod.

Program je v ponedeljkovem predprazničnem večeru dopolnil oktet Deseti brat iz Črnuč, ki že 25 let z umetniškimi vodjem, opernim pevcem in glasbenim pedagogom, Jožetom Koresom nastopa po vsej Sloveniji in v tujini. V naših krajih pa je gostoval prvič.

Slovenska ljudska pesem* človeku seže do srca, še posebej če je zapeta iz srca in z veseljem. Ob njej vedno začutimo, da smo, ob njej čutimo, da smo močni, da nas nič ne more prizadeti. Tako je že stoletja. Beseda in glasba imata v naši tradiciji skorajda čudežno moč in izgleda, da se njuna moč s časom le še krepi. Ta večer je

izzvenel prav v tem vzdušju. Slovenska pesem se je z Desetim bratom prepletla z umetno in se dopolnila s Kuntnerjevimi pesmimi o domovini.

Za zaključek pa še pesnikova misel: Domovinska ljubezen Slovencev se ne da opisati - primerjati se da le z ljubeznijo do matere. In v popotnico so na koncu ponovno zazveneli Prešernovi verzi: “Nazadnje še prjatlji kozarce zase dvignimo, ki smo zato se zbrat’li, ker dobro v srcu mislimo. Dokaj dni naj živi, Bog, kar nas dobrih je ljudi.”

✍ Marta Keržan

TUDI ANGELI BEREJO

V teh mrzlih zimskih dneh, ko smo že pošteno zakorakali v leto 2005, se vam znova oglašam iz Knjižnice dr. Jakoba Zupana v Šentvidu pri Lukovici. Lansko leto je bilo za nas uspešno. Zdaj je življenje v knjižnici že sila utečeno. Ni dvoma, da je bila knjižnica potrebna in da je bila nalozba vanjo več kot upravičena. Še več. Police so natrpane, ponudba pestra. Obenem se veselimo novih prostorov Knjižnice Domžale, v katere se bomo, bog daj, preselili že konec tega leta. Ta pridobitev je pomembna tudi za enoto v Šentvidu, da bomo imeli

v decembru obiskal Sten Vilar, ki je s predstavo Pikin rojstni dan navdušil množico zbranih v Kulturnem domu Antona Martina Slomška v Šentvidu pri Lukovici. Povpraševanje je bilo veliko, zato bomo v tem letu organizirali še kakšno predstavo več. Prav tako je otroke na pravljичni ulici obiskal Božiček. Načrtujemo tudi kar nekaj ustvarjalnih delavnic, odvisno od razpoložljivih sredstev.

Knjižničarji se trudimo po najboljših močeh, da ustrezemo Vašim željam in potrebam. V zadnjem času opažam, da se v knjižnico velikokrat zatečejo otroci ali njihovi starši in prosijo za pomoč pri izdelavi zahtevnih seminarskih ali drugih nalog. Prav tako je razveseljivo, da si največ knjig izposodijo prav starši predšolskih otrok, ki si doma vzamejo čas in otrokom berejo. Veliko izposoje je tudi pri malce večjih otrocih, ki se urijo v branju in spoznavanju slovenske besede. Nikoli ni prežgodaj, da začnemo otroku brati, kajti le to, podobno kot pogovor in petje, ugodno vpliva nanje. Čas, ki ga preživimo z otroki, je nenadomestljiv. Bodimo otroku zgled in berimo tudi sami. Vsi, ki skrbimo za vzgojo in izobraževanje otrok in mladostnikov, se moramo zavedati pomembne vloge, ki jo ima pismenost v razvoju posameznika. Pri tem mislim tudi na računalniško in informacijsko pismenost, ki sta tudi dve pomembni nalogi splošnih knjižnic. Pismenost je eden izmed ključev za odpravo človekove nesreče, pa naj se sliši še tako obrabljeno. Pomaga pri uresničevanju pozitivnih možnosti za vse ljudi ter pripomore k temu, da z upanjem zremo v prihodnost. Verjamem in vem, da je vzgoja ključnega pomena za vsakega otroka. Dandanes so mediji polni polemik o kulturnem nivoju slovenskega naroda. Sama vem, da so mi ostale besede in vzorci, ki sem jih videla pri starših. Vse to je pomembno tudi za konkurenčnost na vseh področjih delovanja v Evropski uniji. Slovenski jezik se bo ohranil samo, če bo v nas prisotna zavest o širjenju bralne kulture. Vpišite se torej v knjižnico. Pa srečno!

✍ Kristina Galun

tam tudi skladiščne prostore, tu v Šentvidu pa čim več prostora za novosti.

Obisk v knjižnici se še vedno počasi, a vztrajno veča. Kljub pomanjkanju denarja za kulturo, ki hote ali nehote pesti mnogo občin, se trudimo, da se police sproti polnijo z novostmi. Občina Lukovica nam občasno kakšno knjigo tudi podari, za kar smo seveda sila hvaležni.

Posebno pozornost v knjižnici namenjamo najmlajšim, kajti blagodejni učinki branja se pokažejo kasneje, ko otroci že zrastejo. Že Schiller je rekel, da so imele pravljice, ki so mu jih pripovedovali v otroštvu, globlji pomen, kakor resnice, katerih ga je naučilo življenje. Knjižnica poleg pravljичnih uric prireja tudi lutkovne in druge predstave. Tako nas je

Kulturni dom Franca Bernika Domžale

GLEDALIŠČE

petek, 25. februar

20.00 - abonma ZELENI in IZVEN

Prešernovo gledališče Kranj

Mark Ravenhill: **Nekaj eksplicitnih fotk**
drama

Režija: Eduard Miler

Igrajo: Vesna Jevnikar, Matjaz Tribušon, Darja Reichmann, Rok Vihar, Gaber K. Trseglav in Matjaz Višnar

Nick po dvajsetih letih pride iz zapora, kjer je sedel zaradi poskusa umora izkoriščevalskega kapitalista. Njegovo politično stališče je temeljilo na razmišljanju, da je treba vse bogate ubiti in se jim maščevati za tisočletne krivice. Ko se oglasi pri stari prijateljici Helen, ki ga je v to dejanje nagovorila, ga čaka prijetno presenečenje. Svet in družba sta se spremenila in vsi njegovi prijatelji so se prilagodili isti kapitalistični logiki, proti kateri so se pred leti skupaj borili, izgubili so iluzije o spreminjanju sveta in postali del brezčutnega, konformističnega vsakdana. Med Nickom in Helen zazija čustven prepad, ki nikakor ni del “krasnega novega sveta”, za katerega so se borili včasih. Razočaran se odloči, da jo zapusti, saj ugotavlja, da je zapor varnejši in prijetnejši kot svoboda, a na koncu vendarle spozna, da je njegovo revolucionarno početje nesmiselno in bo moral tudi sam začeti delovati v skladu s pravili “nove” družbe. Svetovna ekonomija in politika plavata po drugih tokovih, ki niso takšni, kot bi si jih želeli bolj humano usmerjeni posamezniki. Nekaj eksplicitnih fotk je nazorna zgodba o sodobnem svetu, o kaotični generaciji novodobnih uživačev, propadu vrednot in krizi srednjih let. Prav zato se zdi, da je Nick pravkar prišel iz časovnega stroja, ki ga je kot nekakšno arheološko izkopano izstrelil v prihodnost. Besedilo britanskega pisca Marka Ravenhilla, ki ga na slovenskih odrih srečujemo že drugič, je nadvse aktualno in ga nesporno postavlja v sam vrh sodobne dramatike. S predstavo Nekaj eksplicitnih fotk se je Kranjsko gledališče udeležilo pregleda slovenske gledališče produkcije v okviru beograjskega BITEF-a.

Predstava traja dve uri in ima en odmor. Cena vstopnice: 2500 / 2200 sit.

Pogovor z novinarjem Matjažem Brojanom

Resnična sreča je v ustvarjalnosti ...

Znojilah, kjer v stari slovenski hiši ni doma zadovoljstvo imetja, pač pa sreča ustvarjalnosti.

Hiša, ki ste jo zgradili na Znojilah, je nekaj posebnega. Od kod ideja zanjo?

V Domžalah smo imeli med letoma 1900 in 1960 imenitnega ustvarjalca in zbiralca narodnega blaga, ornamentov in navdušenega strokovnjaka za staro slovensko ljudsko arhitekturo Jožeta Karlovska. Njegov sin Janez, moj, žal, že pokojni prijatelj, mi je nekoč dal iz očetove zapuščine šest načrtov za hiše in mi zanje rekel: „Vidiš, take hiše, s slamo krite, pa so nekoč stale na Lukovškem. Oče jih je v podobah ohranil in natanko zabeležil. Tu so!“

Odločil sem se, da eno teh hiš, v kar se da natančnem posnetku, postavim v njihovem, avtentičnem okolju: na Lukovškem. Pri tem mi je pomagal arhitekt Jože Motoh iz Ljubljane. Seveda pa se nisva mogla odločiti še za slamnato streho, četudi bi ta najbolj sodila na hišo. Je pa ob tem zanimivo, da vsem ni všeč in kar nekaj jih je, ki pravijo, da sem ne sodi in so me zaradi mojega razumevanja, kaj je lepo in starosvetno v ljudski arhitekturi, celo dajali v časopis.

Kako gledate na življenje v lukoviški občini?

Na življenje gledam najprej kot občan, potem pa tudi kot novinar, saj poročam za Radio Slovenija tudi iz lukoviške občine. To je izjemno napredujoče okolje, ki je v nekaj letih, ko je Lukovica postala samostojna občina, pridobilo, ustvarilo, prigrispodarilo več, kot so si mogli želeli največji optimisti. Seveda ni šlo brez velike požrtvovalnosti in dela vseh, ki so krojili in vodili politiko občine pa tudi množice onih, ki so bili z neplačanim delom zraven in nosijo tudi veliko zaslug za to, kar je ustvarjeno, recimo, v enem samem kratkem desetletju.

Je pa ob tem tudi veliko manj svetlih reči, ki vlečejo voz Lukovice počasneje v prihodnost, kot bi ga lahko. Če bi znali občinski možje s pogajalsko močjo, ki jo vendarle imajo, zagotoviti trojanskim gostincem tudi v novih pogojih avtoceste ustrezen položaj, bi bilo drugače lukovškemu gospodarstvu tudi v prihodnje. Tako pa ...

V vaših zbirkah je tudi veliko zanimivega z Lukovškega ...

Res je! Kot slavist sem se vedno navduševal za

jezik in izrazni slog romantične upodobitve, kot ga je uporabljal Kersnik - od tod moje zbiranje vsega, kar je povezano z njim. Tako imam, denimo, kar nekaj originalnih dokumentov, notarskih zapisov, ki jih je podpisal cesarsko kraljevi notar na Brdu - Janko Kersnik. V zbirki sta tudi obe knjigi Koseskega, zbiram gradivo in knjige o rokovnjaštvu na Slovenskem (veliko je tega), zanimata me življenje in delo Jožeta Podmilščaka - Andrejčkovega Jože in še kaj.

Nam lahko predstavite vaše radijsko delo?

Delam v dokumentarno-feljtonski redakciji Radia Slovenija, kjer pripravljam nedeljske oddaje o sledih časa, nedeljske reportaže, predstavljam radijske goste, delavne, znane in ustvarjalne Slovence zanimivih poklicev in dejavnosti, pripravljam oddaje z obiskov manj znanih slovenskih krajev, praznične, etnološke in druge reportaže. Vmes pa skušam v informativnih oddajah ljudem kar največ povedati o življenju in delu naših krajev. V tem mojem javljanju gre za sedmero občin vzhodno od Ljubljane. Vse to počnem na svoj način, delo pa si organiziram tako, kot mislim, da je prav.

Tik pred upokojitvijo ste. Kaj boste poslej počeli?

Dela mi seveda ne bo zmanjkalo. Najprej bi želel dokončati monografijo o slamninarstvu, ki sem jo že zdavnaj začel, pa mi zaradi obilice dela na drugih področjih ne steče in ga kar nekako odlašam. V tej knjigi je tudi veliko informacij o slamninarstvu v Črnem grabnu, pletenju kit in drugih domačih delih, povezanih s slamninarstvom. Potem pa imam na zalogi še kakih 50 zgodb, ki sem jih na svojih novinarskih poteh doživel, knjigo o starih domačijah in o ljudeh, ki so v njih živeli, in še kaj bi se našlo.

Znojile so postale živahen kraj, saj je slišati, da se tam vedno kaj dogaja ...

Res je! Znojile so pravzaprav samo majhen zaselek, kjer nas je prebivalcev že kar nekaj. Vedno se kaj dogaja, kar nekaj nas je, ki se družimo in vedno poskrbimo, da nam je v sosedstvu lepo, prijetno ob praznikih, ob koncu tedna pa tudi glasno in domače. Kako je mogoče priti na Znojile? Peš čez kamnolom ali po cesti okrog čez Čeplje. Prav bi bilo, da bi občinski možje poskrbeli vsaj za eno ali dve tabli, da bi se vedelo, kako je na Znojile mogoče priti ... Če me pa že vprašate, kakšno je življenje na Znojilah, potem je odgovor, da velja tudi za Znojile tista znana: povesod je tako, kakršni so ljudje ...

✍️ Kamilo Domitrovič

Ze dobro desetletje je naš občan - novinar, publicist, kronist, radijec pa tudi ljubiteljski oblikovalec lesa Matjaž Brojan. Kraj, kjer Brojan udejanja svoje načrte, so Znojile, zaselek jugovzhodno od Čepelj. Obiskali smo ga in v pogovoru nam je razkril svoje poglede na našo občino, na svoje življenje, ustvarjalnost, varovanje okolja, politično in drugo dogajanje. Mnogo zanimivega nam je povedal tudi o svojem delu na Radiu Slovenija, kjer je zaposlen že poldrugo desetletje. Brojanovim zanimivim oddajam lahko prisluhnete na prvem programu slovenskega nacionalnega radia, kjer pripravlja tematsko raznovrstne prispevke iz sedmih občin našega širšega območja pa tudi narodopisnim in drugim spominskim dokumentarnim oddajam, ki jih lahko poslušamo ob sobotah in nedeljah.

Kako ste se, gospod Brojan, znašli v lukoviški občini, saj vemo, da ste sicer Domžalčan?

V Domžalah sem bil doma in tudi "gor sem rasel" na kmetiji strica Andija, kjer je bilo obdelovalne zemlje kake 4 ha, to pa je ravno dovolj za kar veliko kmečkega dela. Stricu sem z bratom pomagal, da sva prislužila družini za mleko in krompir z delom preko vsega leta, veliko pa smo jeseni s stricem z lesenim kesonom vozili strankam žaganje za kurjavo peči. Ostala mi je ljubezen do zemlje. Vedno sem si želel imeti košček svoje zemlje, kjer bi na njej lahko delal in bi jo lahko oblikoval po svoji meri. Ta želja se mi je izpolnila na

Ko goduje sveti Valentin

Trenutkov, ko lahko komu pokazemo, da ga imamo radi, ni nikoli preveč. V vsakdanjem življenju smo vse manj pozorni in iznajdljivi. 14. februarja, na valentinovo, pa je čas, da se prebudimo. Ob tem prazniku si ljudje, ki se imajo radi, podarjajo zlasti cvetje, voščilnice in drobna darila. Valentinovo je predvsem praznik zaljubljenecv, prijateljev in vseh, ki se imajo radi. Valentinovo na Slovenskem: Sv. Valentina poznamo pri nas že dolgo, vendar ne v povezavi z dnevom zaljubljenecv. Sveti Valentin goduje 14. februarja. Takrat po starem kmečkem koledarju prinese ključke do korenin. Na ta dan se tudi ženijo ptički. Kdor želi videti ptičjo ženitev, mora bos do grmovja, čeprav je na ta dan velikokrat še zelo mrzlo. Pri nas valentinovo ni klasičen praznik, lahko bi rekli, da je vrinjen, vendar se vse bolj uveljavlja. Valentinova srca so prišla k nam z Nizozemske skupaj s samo zamisljivo o prazniku. Sv. Valentina že dolgo poznamo tudi v Sloveniji, vendar je imel pri nas drugačen pomen. Po starem kmečkem koledarju je Valentin prinesel ključke do korenin in so mu zato pravili prvi spomladin. Valentin ureže prvo trto, ponekod pa se prične v tem času delo na vrtovih. Predvsem pa je marsikomu znano, da je ta dan poleg gregorjevega (12. marec) in vincencijevega (22. januar) značilen po tem, da se ptički ženijo. Zanimivo je, da v Beli krajini pravijo, da je valentinovo prvi spomladanski dan. V ZDA je valentinovo med vsemi dnevi edini dan, ko je ženski dovoljeno moškega zaprositi za roko (pravilo velevala: če jo zavrne, ji mora kupiti svilene nogavice). Poleg zaljubljenecv si valentinovo tam voščijo tudi prijatelji. Korenine valentinovega pa najdemo tudi v starem Rimu. Tam so 15. februarja praznovali praznik luperkalije, v čast bogu Luperku, zaščitniku ovc pred volkovi. Mladi so na predvečer praznika na lističe napisali svoje ime, listič vrgli v posodo, potem pa so fantje iz nje vlekli lističe. Dekle, čigar ime je mladenič prebral, je bilo vse leto njegova draga. Ko so Rimljani sprejeli krščanstvo, so ta praznik prestavili na 14. februar in ga poimenovali po svetniku sv. Valentinu. Tudi stara zgodba iz Indije pripoveduje, da so tam 7., 14. in 21. februarja z neba padle tri kaplje, ki so naznanile vrnitev pomladi. Ena kaplja je prešla v zrak, druga je padla v vodo in tretja na zemljo. V indijskem koledarju je 14. februar posvečen bogu zakona, kar je dokaj blizu pojmovanju valentinovega. Valentin, ki je živel v 3. stoletju, je bil zaprt zaradi krščanstva. Zaljubljenec se je v slepo hčer svojega paznika. Pisal ji je pesmi (od tod navada pošiljanja verzov in

pisem) in ji s svojimi prošnjami vrnil vid. Zato je vsa njena družina prestopila v krščansko vero, toda Valentinu kljub temu ni bilo prizanešeno. A to je ena izmed pripovedi o svetem Valentinu, saj njegova življenjska zgodba menda ni bila nikoli zapisana. Neka legenda pripoveduje, da je bil sv. Valentin ubit zato, ker je nasprotoval neki rimski uredbi, ki je mladeničem prepovedovala poroko pred služenjem vojaške službe. Vojaki z družino so menda zabredli v revščino. Škof Valentin naj bi poročal mlade krščanske pare, čemur je cesar Avrelij Klavdij Goticus, nasprotnik krščanstva, ostro nasprotoval. Po drugih pojmovanjih naj bi se mladi moške na ta način tudi izognili vojaški suknji. Valentina naj bi cesar dal prebičati in sežgati. Etimologi trdijo, da sta bili črki g in v nekoč v preprosti govorici zamenljivi. Anglosasi, ki so prišli pod normansko oblast, so normanski izraz galantin (ljubljenec žensk) spremenili v valanten ali pa valentin; Bodi moj valentin naj bi torej pomenilo: bodi moj galantin, ljubljenec).

GREGORJEVO

Gregorjevo (12. marec) še danes velja za prvi pomladni dan, čeprav se ne ujema s koledarskim začetkom pomladi. Koledar se je v zgodovini spreminjal in prvotno sta se praznik in začetek pomladi ujemala. Ko je veljal še stari julijanski koledar, je namreč Gregor, sicer znan kot prinašalec luči, godoval na prvi spomladanski dan, ko je navadno res že toplo. Ta svetnik je bil v resnici papež Gregor Veliki, ki je vpeljal nov koledar - uporabljamo ga še danes in se po njem imenuje gregorijanski. Gregorjevo se je z novim koledarjem premaknilo nazaj. Zaradi zvrzolenja ptičkov po vrtovih in grmovju rečemo, da se na gregorjevo PTIČKI ŽENIJO. Ljudstvo pravi, da se med ptiči najbolj mudi kosu, zato na Dolenjskem velja pregovor: Če je ob svetem Gregorju breza zelena, so kosi godni že ob svetem Juriju. V ljubljanski okolici so mnenja, da imajo ptički ta dan gostijo in da na vsakem grmu visi pogačica. V Beli krajini iščejo otroci pod grmovjem berliček in povitico. Gregorjevo velja tudi za dan, ko spustimo luči v vodo, kar pomeni, da se takrat dan začne daljšati in ne delamo več ob razsvetljavi. Spuščene luči v vodo imajo, zlasti v nekaterih krajih na Gorenjskem, točno določeno obliko. Tu mladi spuščajo splave po potoku ali reki v domačem kraju. Ta navada je bila precej razširjena in jo še danes pogosto uvrstijo med šolske dejavnosti. Na Slovenskem imamo še en tak dan; pravimo mu dan ptičje snubitve. To je valentinovo (14. februar). K praznovanju

valentinovega sodijo tudi rože. Kraljice valentinovega so prav gotovo vrtnice. Vrtnice spadajo med najstarejše gojene rože. Antični Grki so verjeli, da je sojenica Kloto lepo mrtvo nimfo spremenila v rožo, Afroditja ji je dodala lepoto, Dioniz je prispeval dišeči nektar, Zeus pa je odpihal oblake, da bi lahko Apolon vrtnico obllil s soncem. Cvet so poimenovali kraljica rož in ga podarili Erosu. O nastanku te prelepe rože so imeli svojo legendo tudi Rimljani. V Rimu je živela lepa deklica z imenom Rodanta, ki je imela vrsto snubcev, vendar zanje ni kazala pretiranega zanimanja. Ljubezen in želja po njej pa sta jih je tako gnali, da so podrla celo vrata njene hiše, da bi prišli do nje. Ta dogodek je tako zelo razjezil boginjo Diano, da je dekle spremenila v vrtnico, njene snubce pa v trne. Ne glede na izvor, pa je vrtnica zagotovo eden najbolj prepoznavnih simbolov ljubezni in lepote. Splošno znano je, da rdeča vrtnica pomeni Ljubim te!, manj znani pa so drugi pomeni, prav tako povezani z barvo cveta: rdeče in bele vrtnice skupaj pomenijo enotnost; roza vrtnica pomeni ljubkost in plemenitost; če želiš na valentinovo stvari še nekoliko pospešiti, kupi oranžno vrtnico, ki izraža poželenje; temno rdeča vrtnica je lepo darilo komu, ki se svoje lepote še ne zaveda; bela vrtnica pomeni, da je oseba, ki ste ji jo podarili, božansko lepa, zaprti cvetovi pa, da ste premladi za ljubezen. Ena sama podarjena vrtnica pomeni preprostost in je idealna rešitev za tiste, ki bi radi nekaj podarili, pa imajo prazne žepce. NAJ ŽIVI LJUBEZEN! (Pa ne samo na valentinovo.)

↳ Trajče Nikoloski

FRIZERJAJ

Pogačar Irena s.p.

Ljubljanska 104, Domžale

tel.: 01/72 41 500

Delovni čas:

pon - pet: 9-20^h

sobota: 7-12^h

PO ZAČRTANEM PROGRAMU V LETO 2005

Prvi pohod Društva diabetikov Domžale, Mengeš, Moravčev, Lukovica in Trzin smo pripravili 22. januarja 2005. V lažjem dvournem pohodu smo se namenili obiskati Rova, Žiče, Zagorico in Jasen. Pohvaliti je treba vse, ki ste se zbrali, da prijetno združite s koristnim, t.j. s hojo za zdravje. Zbralo se je 47 pohodnikov, največ doslej, kar organiziramo pohode. V sončnem zimskem dopoldnevu smo ob 10. uri, po kratki predstavitvi krajev, skozi katere bomo šli (Maks Grošelj), krenili na pot, ki je trajala do 13. ure. Vmes smo se v Zagorici odžejali na turistični kmetiji Pr' Soud. Vračali smo se preko kraja Jasen, po sicer precej razmočeni, blatni gozdni poti do Rov, kjer sta nas čakala topla malica in naš harmonikar Janez. Po 15. uri smo se dobro razpoloženi razšli z željo, da se kmalu v tako velikem številu srečamo na našem naslednjem pohodu v aprilu. Vsak udeleženec naj pripelje vsaj še enega člana društva, ki doslej še ni bil na pohodu z nami. Še pogled nazaj:

Naše društvo je imelo redni letni občni zbor 17. novembra 2004. Predsednik društva g. Hrovat je izčrpno poročal o dosedanem delu na področju zdravstveno-vzgojnega dela s člani kakor tudi o skrbi za zdravje svojih članov na okrevanjih, športno rekreativnih srečanjih, izletih ipd.

Seznanjeni smo se tudi s finančnim stanjem društva.

Občnega zbora so se udeležili: predstavnik Zveze društev diabetikov Slovenije, predstavniki društev diabetikov Trzič, Škofja Loka, Kranj, Jesenice, s katerimi sodelujemo zlasti na športno-rekreativnem področju. Pozdravili so zbor ter vsem zaželeli uspeha, predvsem pa zdravja.

Program dela za leto 2005 je predstavil predsednik. Imeli bomo veliko pohodov, tudi skupaj z diabetiki društev gorenjske regije, dve okrevanji v slovenskih zdraviliščih, šli na poučen izlet, imeli vsaj dve zdravstveno-vzgojni predavanji v Zdravstvenem domu Domžale. Še naprej bomo skrbeli za redno

obveščanje članov o vseh aktivnostih društva. Pridobivali bomo nove člane, tudi s sodelovanjem zdravstvenih delavcev, ki delajo s sladkornimi bolniki in njihovimi svojci.

Za konec še nekaj idej za spomladanske mesece:

FEBRUAR - PREDAVANJE: Oči in diabetes

MAREC - OKREVANJE: Radenci

• smučanje : organizira Društvo diabetikov Kranj

APRIL - POHOD: Šmartno v Tuhinju

• pohod Jezerski vrh: Društvo diabetikov Kranj

MAJ - POHOD: Stari grad

• meddruštveni pohod na Kresu: Društvo diabetikov Jesenice

Idej za zdravo življenje je dovolj, samo nekaj truda pa malo dobre volje je potrebno. Vse, ki se doslej še niste vključili (vemo, začeti je težko), vabimo, da naredite prvi korak.

Naprej bomo korakali skupaj. Se vidimo! Dobrodošli vsi!

✍️ Anica Cotman Anžič

Občni zbor Planinskega društva Blagovica

Na hladen in letos končno snežno bel zimski večer devetindvajsetega januarja so imeli blagoviški planinci redni letni občni zbor, ki so se ga udeležili številni člani in gostje.

Ponavadi se na občnih zborih fipolagajo računipreteklega leta in seznanjajo z aktivnostmi tekočega leta in je vse bolj rutina. Planinci iz Blagovice so letos ubrali drugačne strune. Popestrili so zborovanje s flavtistko Marušo, ki je zaigrala njihovo himno, mali harmonikaš Uroš pa je zaigral venček poskočnih melodij. To je bil prisrčen uvod v resni del zbora. Delovni zbor je pozval posamezne vodje odsekov k podaji letnih poročil. Predsednik društva Bojan Pustotnik je seznanil prisotne o lanskem nadvse delavnem obdobju. Že tradicionalni zimski pohod Golčaj & Špiljk je bil dobro obiskan, tudi zaradi objavljanja v javnih občilih, tako da se ga je udeležilo veliko pohodnikov iz drugih krajev Slovenije. Aprilska delovna akcija & čiščenje planinskih poti je tudi že utečena, saj je predvsem pomembno druženje, kajti poti so čiste in lepo urejene in se že pozna

odnos do narave. Tudi Golčaj je sedaj zelo viden tako iz Blagovice kot z drugih točk, ker so planinci opravili na ruševinah in okolici posek, drva pa skrbno prepeljali v dolino in bodo kurjava za dvorano. Tudi Reber so prebarvali, barve pa je poklonil Helios. Opravili so lepo število pohodov, udeležba je bila visoka in kar je najpomembnejše: nobene nezgode niso imeli. Včlanjenih imajo lepo število mladih in malih planincev, ki se pripravljajo in klešejo v vrstah starejših in izkušenih, in so tako vzpodbudna prihodnost nadaljevanja društva. Predsednik se je posebej zahvalil Občini Lukovica, ki je primaknila lepo denarno vsoto za delovanje društva, in zahvala gre seveda domačim gasilcem, ki jim omogočajo številne brezplačne prevoze. Poseben trud pa so planinci vložili v izdelavo čisto svojega planinskega koledarja za letošnje leto. To je posebno lep prispevek društva, kajti letos je tudi sto deseta obletnica izhajanja Planinskega vestnika in Aljaževega stolpa na Triglavu.

V nadaljevanju so podali poročila tudi drugi vodje odsekov. Vodniškemu odseku sta od devetnajstih pohodov odpadla le dva. Podali so se tudi onkraj naše domovine in obiskali Viš v zahodnih Julijcih v Italiji. Letos nameravajo obiskati in raziskati še več neoznačenih in manj znanih planinskih poti in tam iskati lepoto neokrnjene narave. Veliko je zanimanja za manj zahtevne poti in če bo dovolj prijav, jih bodo tudi z veseljem popeljali tja izkušeni vodniki.

Mladinski odsek se kljub minimalnemu številu mentorjev trudi narediti čimveč. Prva v letu je maškarada, ki je že dodobra usidrana v Blagovici in namenjena vsem otrokom KS Blagovica. Pohodov so kljub slabemu vremenu opravili

veliko, še najbolj jim je ostal v spominu dvodnevni pohod na Košuto. V jeseni so pričeli s planinsko šolo, obdelali so štiri teme in opravili teste, kar jim daje dovolj elana za nadaljevanje.

In cilji za letošnje leto: ogromno jih je. Odpravili se bodo na Porezen, Plešivec, Komendsko planinsko pot, Virnikov Grintovec, pridružili se bodo moravskim planincem ob prvem maju, slavju ob dnevu Kamniških planin, počastili obletnico Aljaževega stolpa na Triglavu, v prvih poletnih mesecih trekking po Cresu in Lošinju. Seveda ob občinskem prazniku zopet na Reber nad Dolinami. Udeležba pri maši na Golčaju je tudi zagotovljena. To je samo del njihovega plana.

Ogromno je tudi dela, ki ni vidno vsem očem. Mladi planinci pa imajo sploh velike cilje: nadaljevanje planinske šole, pohodi, povezani s predavanji, izpiti, mini tabor. Da bodo vse to lažje dosegli in zmogli, jim predsednik ob naslednjem občnem zboru obljublja presenečenje, ki pa to mora tudi ostati. Pridnosti in pomembnosti markacistov se vsi zavedajo in vedo, da so sadovi njihovega dela vidni na vseh planinskih poteh.

Ob zaključku so se gostje zahvalili za povabilo in društvu izrekli vsi pohvalo ter jih povabili tudi na svoje občne zборе in shode. Pohvalil jih je tudi dr. Janez Kušar, ki jih je obenem tudi seznanil s petnajsto obletnico ustanovitve manevrske strukture narodne zaščite.

Sledila so še priznanja posameznim pohodnikom, ki so jih prejeli tudi mladi planinci.

Ob bližajočem kulturnem prazniku pa smo od zavednih planincev slišali še deklamacijo Prešernove Zdravljice. Res lep zaključek zbora.

✍️ Milena Bradač

Planinci niso pozabili na kulturni praznik

Prvi zimski moto tabor uspel!

Zima je med nami, motoristi, znana kot letni čas, v katerem se nič ne dogaja. Vendar smo se letos člani Moto kluba Rokovnjači odločili, da jo popestrimo.

Zmagovalni pležuh

V soboto, 17. februarja, smo tako organizirali prvi zimski moto tabor na smučišču Kandršec.

"Rokovnjaški" pležuh

Poleg žive glasbe in rokovnjaškega golaža je bil glavni dogodek nočni spust s pležuhi. Na tekmovanje se je prijavilo kar 67 udeležencev, vsi pa so se najprej pomerili v kvalifikacijah. V drugi krog se je uvrstilo prvih 32 udeležencev (po času), nato pa spet prvih 16 v osmino finala. Le-ti so se nato pomerili v paralelnem spustu in v naslednji krog so prišli najhitrejši od posameznega para, vse do končnih zmagovalcev.

Zmagal je Bojan Lipovšek (MK Vaški boysi), za njim se je uvrstil Blaž Klopčič (AMD Izlake), tretje mesto pa si je privozil Iztok Kos (MK Rokovnjači). Vsi trije so dobili atraktivne nagrade (vikend paket s Smartom, športni "spojler", čelado). Podeljene pa so bile tudi posebne nagrade za svojevrstne dosežke. Tako si je nagrado za najizvirnejši pležuh prislužil Jure Božjak - MK Rokovnjači, ki je izdelal pravo moto različico pležuha in si tako zaslužil celoletno naročnino na motoristično revijo MotoSi. Nagrado za najatraktivnejši padec je dobil Blaž Klopčič, ki je izvirni padec uprizoril v finalni vožnji (za nagrado je dobil prešiti vzglavnik Bevc). Nagrado za najboljšo žensko uvrstitev si je priborila Mateja Pakiž (MK Rokovnjači). Vsi tekmovalci so dobili golaž, prvih 32 pa tudi bogate praktične nagrade naših sponzorjev, ki se jim najlepše zahvaljujemo.

Prvi zimski moto tabor je bil zasnovan kot družabno srečanje odprtega tipa in je kot tak tudi uspel, saj je dogodek poleg članov okoliških moto klubov spremljalo kar nekaj gledalcev. V Moto klubu Rokovnjači smo

Zmagovalec Bojan Lipovšek v družbi Uroša Peterke in predsednika MK Rokovnjači

izdelali tudi šest pležuhov, ki smo jih na dan tekmovanja izposojali. Pležuhi so bili tako svojevrstna atrakcija, saj gre za oživljanje stare tradicije. Na tekmovanju je bilo opaziti tudi nekaj zelo izvirno izdelanih pležuhov, ki so bili prava paša za oči.

Več o dogodku si lahko preberete na spletni strani www.mkrokovnjaci.com, dobrodošle pa so tudi vaše pripombe, mnenja in ideje, da bo drugi zimski moto tabor še uspešnejši in številčnejši!

✍ Besedilo: MK ROKOVNJAČI

GRADIŠKI NOVOLETNI ŠAHOVSKI TURNIR 2005

Šahovski turnir v Gradiščah nad Lukovico je dogodek, ki je sedaj že tradicionalen in se vsakič zgodi malo po novem letu.

Tokrat bi ga lahko poimenovali medvaški šahovski turnir. V šahu sta se pomerili vasi Gradišče in Zlato Polje, točneje njuna turistično in športno društvo. Turnir je potekal v prijetnem prostoru brunarice Turističnega društva Gradišče, in sicer 14. januarja. Po vseh odigranih partijah je tokrat zmagala vas

Gradišče. Obe vasi sta se tako srečali že tretjič.

S tem oboji dokazujejo, da jih tekmovalnost povezuje in druži. Obenem sta se predstavnik in organizator turnirja Tone Habjanič in gostitelj Mavricij Vidmar dogovorila, da bosta prijetna srečanja organizirala tudi v prihodnje.

✍ TD Gradišče

ŽE TRINAJSTO SREČANJE

Sončna pustna nedelja je tudi letos privabila na zasneženo zlatopoljsko igrišče domačo ter gostujočo nogometno ekipo s Prevoj. Že trinajsto leto zapored se srečamo prav na pustno nedeljo, ne glede na vremenske razmere, še vedno pa velja pravilo: nogometna tekma v pustnih maskah.

Svoj čar je dajala igri bela snežna odeja, na kateri so se tokrat bolje znašli gostje in visoko zmagali. V prijetnem druženju po tekmi je vodja gostujoče ekipe gostilničar Božo Pogačar s Prevoj pohvalil svoje soigralce. V prijetnem klepetu z zlatopoljskimi vrstniki pa so že potrdili tudi prihodnja tradicionalno pustno obarvana srečanja, kar je tudi prav, saj je tudi to del pustnega rajanja.

✍ Tone Habjanič

Utrip na srednji šoli v Domžalah

V občini Lukovica vsako leto konča osnovno šolo okrog 50 otrok. Skoraj vsi postanejo dijaki srednjih šol v bližnji in daljni okolici. Nam najbližja je Srednja šola v Domžale, zato smo prosili direktorja šole Primoža Škofica, da odgovori na nekaj vprašanj.

Katere programe izvajate na Srednji šoli v Domžalah?

Na naši šoli poteka delo v dveh organizacijskih enotah. Prva je poklicna in strokovna šola, kjer izvajamo model skupnega poklicnega izobraževanja v strojništvu s tremi poklici (avtomehaničar, inštalater strojnih inštalacij, strojni mehanik) in program trgovec. Dijaki, ki zaključijo program srednjega poklicnega izobraževanja, lahko nadaljujejo program poklicnega tehničnega izobraževanja in si pridobijo poklic strojnega ali ekonomskega tehnika. Tako dijak v petih letih pridobi dva poklica, pri tem pa mu ni potrebno obiskovati dveh šol. Druga organizacijska enota je gimnazija, ki je bila ustanovljena pred tremi leti. Tu se dijaki izobražujejo po programu splošne gimnazije.

Bolj podrobno opišite lokacijo vaše šole.

Pouk na Srednji šoli Domžale poteka na več lokacijah. Večina učilnic, kjer izvajamo gimnazijski program in teoretični del programa poklicne in strokovne šole, je na Cesti talcev 12 v neposredni bližini novega Mercator centra in nogometnega stadiona. Delavnice, v katerih poteka praktični pouk, pa so na Ljubljanski cesti 105, nasproti gostilne Keber.

Koliko dijakov se izobražuje na Srednji šoli Domžale in od kod prihajajo?

V letošnjem šolskem letu je vpisanih 837 dijakov, od tega jih 190 obiskuje gimnazijo. Največ naših učencev prihaja iz domžalske in sosednjih občin: Trzina, Mengša, Komende, Kamnika, Lukovice, Moravč, nekaj pa jih prihaja tudi iz Ljubljane.

Kako poteka pouk in kako je urejena malica?

Tako kot mnoge srednje šole v Sloveniji tudi na naši šoli se nimamo lastne kuhinje in razdelilnice hrane. Zato so ob šoli postavljeni kioski, kjer dijaki lahko kupijo razne sendviče in brezalkoholne napitke. Nekateri učenci izkoristijo glavni odmor tudi za obisk Mercator centra v neposredni bližini. Tako v kioskih kot Mercator centru lahko dijaki unovčijo bone za regresirano prehrano, seveda tisti, ki so do tega upravičeni.

Kako sodelujete z osnovnimi in ostalimi srednjimi šolami?

Sodelovanje z osnovnimi šolami je po moji oceni zelo dobro. Vsako leto v decembru in januarju obiščemo preko 20 osnovnih šol, kjer predstavimo naše programe. Seveda obiskujemo tudi Osnovno šolo Janka Kersnika na Brdu. Sodelovanje z domžalskimi osnovnimi šolami pa je tesnejše, saj smo povezani tudi preko nekaterih projektov. Kar se tiče sodelovanja s srednjimi šolami, smo v lanskem šolskem letu dali pobudo za organizacijo skupnega športnega dne s Šolskim centrom Rudolfa Maistra iz Kamnika - dijaki bi se pomerili v različnih športih, vendar do realizacije, žal, ni prišlo. V letošnjem šolskem letu smo vstopili v košarkarsko športno ligo srednjih šol, nameravamo postati tudi člani nogometne lige. Naša šola redno sodeluje na raznih strokovnih

tekmovanjih regijskega ali državnega pomena. *Kakšni so načrti glede razvoja šole?*

Trenutno so vsi naporji usmerjeni v izgradnjo lastne telovadnice. V preteklih letih tej naši veliki želji ni bilo moč ustreči zaradi zapletov z zemljišči (denacionalizacija). Postopki so sedaj končani, zato so pričakovanja v zvezi z novogradnjo veliko realnejša. Sicer je naša stalna naloga posodabljanje opreme, tako v delavnicah, kjer se izvaja praktični pouk, kot tudi v učilnicah s teoretičnim poukom.

In še zadnje vprašanje: kakšen vpis pričakujete v pribudnjem šolskem letu?

Zanimanje za gimnazijo narašča, zato v gimnazijskem programu, kjer sta razpisana dva prva oddelka, pričakujemo omejitve vpisa ali pa povečanje vpisa na tri oddelke. Na poklicni in strokovni šoli je obseg vpisa že nekaj let enak. V zadnjem času se zanimanje za kovinarske poklice povečuje zaradi vse večjih potreb v gospodarstvu, zato pričakujemo tudi na tem področju boljše rezultate.

✎ Kamil Domitrovič

ŠOLSKI PARLAMENT

Tema letošnjega šolskega parlamenta je bila MLADI IN EVROPA. Na naši šoli smo si izbrali podnaslov "Vrednote različnih narodov Evrope". Na začetku zasedanja smo prebrali zgodbo "Pastirja in zid" in se ob njej pogovarjali o različnih vrednotah narodov v Evropi. Igrali smo se nekaj igrice na temo vrednot. Prišli smo do naslednjih zaključkov: **EVROPA JE SKUPNOST IN V NJEJ SMO VSI ENAKOPRAVNI. VSAKEGA ČLOVEKA MORAMO SPREJEMATI TAKŠNEGA, KAKRŠEN JE, NE GLEDE NA RASO, NARODNOST, VERO, ZUNANJI IZGLED** itd., saj je vsak človek nekaj posebnega.

Pod točko razno smo večjo pozornost namenili šolskim potem. Učenci so nam povedali svoje misljenje o voznikih, ki divjajo po cestah, kjer hodijo vsak dan. Zato ob tej priložnosti pozivamo vse voznike, da so strpni, ko vozijo po šolskih poteh; in da so obzirni tudi do drugih udeležencev v prometu. Ravnateljica Zdenka Pengal je povedala, kaj je Občina Lukovica obljubila in vsi upamo, da se obljube kmalu izpolnijo. Vemo, da se tudi otroci velikokrat na cestah ne vedemo prav lepo, in zato smo se odločili, da bomo na razrednih urah ponovili pravila lepega in odgovornega vedenja na cesti.

Čisto na koncu zasedanja našega šolskega parlamenta nam je 5. C predstavil svojo posebno akcijo Pomoč otrokom, ki so bili ponesrečeni ali pa so izgubili starše v cunamiju ob obalah Indijskega oceana. V tednu od 17. do 21. 1. 2005 so zbirali obleke, igrače, šolske potrebščine in podobno. Naše ugotovitve na temo vrednot smo posredovali na medobčinskem parlamentu na Rodici

✎ Marko Juteršek, 8. B, OŠ Janka Kersnika Brdo

MEDOBČINSKI PARLAMENT

Kot je bilo že omenjeno, smo imeli tudi na medobčinskem parlamentu temo "MLADI IN EVROPA". Parlamenta so se udeležile naslednje šole: OŠ Roje, OŠ Domžale, OŠ Mengeš, OŠ Jurija Vege, OŠ Dob, OŠ Vencija Perka, OŠ Presejre pri Radomljah, OŠ Trzin, OŠ Rodica in seveda tudi naša šola Janka Kersnika, ki smo jo zastopali METKA URANKAR, POLONA KVEDER in MARKO JUTERŠEK. Najprej so nas lepo sprejeli in uvodno besedo je imela ravnateljica OŠ Rodica, nato pa se domžalska županja, ki sta povedali nekaj besed. Potem smo se razvrstili v skupine. Naša šola je bila v skupini z OŠ Domžale. Naša prva naloga je bila na 12 zvezd napisati, česa si želimo v Evropi in česa ne, kaj predlagamo, kaj bi tudi pohvalili. Vsaka skupina je predstavila svoj plakat in ugotovili smo, da imamo podobne želje. Naj sedaj nastejem nekaj primerov želja: mir, zdravje, izobraževanje za vse, uspešnejši boj proti drogi, čistejša okolje, nekateri pa so predlagali, da bi imeli z otroki vseh držav Evrope poletne taborne. Naslednja točka je bila namenjena gradnji oziroma risanju našega sanjskega mesta iz ptičje perspektive. Določiti smo morali, kdo vodi mesto in določiti tri pravila, ki jih moramo upoštevati v tem mestu in kaj bi naredili z osebami, ki se teh pravil ne bi držale. Videli smo, da je imelo vsako mesto parke, gozdove, vrtnice, šole, igrišča, reke, jezera, cerkve vseh verstev, pošto, ekološke otoke, ceste in na njih prehode za pešce, ... Nekateri šole so predstavile plakate o Sloveniji, narodno-zabavni glasbi, videli smo kar nekaj dramskih uprizoritev na temo različnih vrednot. Ob koncu pa so nas učenci OŠ Rodica pospremili v zaodrje, kjer smo si ob prigrizku še izmenjali vtise.

✎ Metka Urankar, 8. F, OŠ Janka Kersnika Brdo

Avtošola Lončar

Tokrat v našem glasilu predstavljamo podjetnika posebne vrste Marka Lončarja, priljubljenega inštruktorja iz Šentvida pri Lukovici, in njegovo avto šolo. Ukvarjajo se namreč z izobraževanjem ljudi, da si pridobijo vozniški izpit.

Marko Lončar je leta 1999 ustanovil podjetje Avtošola Lončar d. o. o. Domžale. V letu 2000 se je zakonodaja spremenila, zato se je podjetje moralo širiti in zadostiti vsem pogojem, ki jih je predpisovala tedanja zakonodaja. Zdaj zaposluje štiri delavce. Sedež podjetja je v Domžalah na Slamnikarski cesti 1a - predvsem zaradi same dejavnosti (center mesta - povezava z avtobusi, lokacija pisarne in učilnice, bližina srednje šole, mestni poligon za vožnjo idr.). Avtošola Lončar izobražuje kandidate za B in H kategorijo (kolo z motorjem ali moped). Za kategorijo H redno izvajajo tečaje tudi v osnovni šoli na Brdu.

Kako poteka izobraževanje kandidatov za vozniški izpit? Po prijavi v pisarni avto šole (ali po telefonski prijavi) morajo kandidati opraviti zdravniški pregled in tečaj prve pomoči. Nato se jih večina udeleži teoretičnega dela usposabljanja, ki ga Avtošola Lončar organizira enkrat mesečno v svojih prostorih na Slamnikarski 1a. Učilnica je opremljena po predpisanih standardih in lahko sprejme 20 kandidatov. Predavatelj teoretičnih znanj je Markova žena Barbara, ki je obenem zaposlena kot vodja avtošole, za kar je zahtevana višja izobrazba. Tečaj cestno-prometnih predpisov sedaj traja 15 ur. Po sprejetju pravilnika na ministrstvu za notranje zadeve, ki izhaja iz zakona o varnosti cestnega prometa in zadeva tudi avtošole, pa se bo obvezni teoretični tečaj razširil na 40 ur. Praktični del oz. število ur voženj se bistveno ne bo širil, uvedena pa bosta dva različna praktična programa, t.j. "vožnja s spremljevalcem" (16-letni kandidati) in

program "voznik začetnik" (po opravljenem vozniskem izpitu bo potrebno v roku enega leta pridobiti dodatna usposabljanja, po katerih bo "voznik začetnik" pridobil neomejeno voznisko dovoljenje. V avto šoli organizirajo tudi tečaj prve pomoči.

Po opravljenem teoretičnem delu lahko vsak kandidat prične s praktično vožnjo na enem od štirih avtomobilov - dva sodobna golfa sta dizelska, Fiata Punto in Nissana Micro pa poganjata bencinska motorja.

Praktični del obsega 16 obveznih vaj, ki jih je potrebno z urami vožnje dobro utrditi. Nekateri kandidati za to potrebujejo več, drugi manj ur.

Kandidati, ki jih izobražujejo, prihajajo večinoma iz lukoviške občine. Kandidati iz občine Moravče se večinoma odločajo za zanesljivega inštruktorja Janeza Vrankarja, inštruktor Milan Šinkovec pa pokriva tudi širši okoliš Domžal. V Avtošoli Lončar tako na leto pripravijo povprečno 200 kandidatov, ki uspešno opravijo vozniški izpit. Obveščanje novih kandidatov o delovanju šole poteka mesečno s plakati (po organiziranih plakatnih mestih) po Domžalah in okolici in preko lokalnih glasil lukoviške in moravske občine, Rokovnjača in Moravskih novic.

V Avtošoli Lončar se dobro zavedajo, da na uspešnost kandidatov vpliva mnogo dejavnikov, med drugim tudi trema, zato jim s psihološkimi in pedagoškimi metodami poskušajo kar najbolj pomagati. Menijo, da kandidati iz njihove avto šole odhajajo zadovoljni. Morda tudi zato, ker verjamejo v strokovnost ter dobro in pošteno delo njihovih inštruktorjev. Vsem voznikom, ki so pridobili vozniški izpit preko Avtošole Lončar d. o. o., se zahvaljujejo za zaupanje, obenem pa vabijo nove kandidate, mlade in stare.

✍ Kamil Domitrovič

Srečanje članov ZEKZZ

Že za konec lanskega leta načrtovano srečanje ekoloških kmetov je bilo realizirano šele v četrtek, 10. februarja 2005, ko smo se zbrali v KD v Moravčah. Po uvodnem pozdravu predsednika Janeza Ocepka je sledilo predavanje. Pavla Pirnat, tajnica združenja in terenska svetovalka na območju Lukovica, je s pomočjo grafičnih prikazov predstavila rezultate ankete, ki jo je v jeseni pripravila za vse člane. Zvedeli smo kar nekaj zanimivih podatkov. Največ članov je iz občin Lukovica, Zagorje, Litija, Moravče in Šmartno pri Litiji (po tem vrstnem redu), in sicer največ s kmetij med 500 in 700 m nadmorske

višine, kar je logično, saj so tu pridelovalni pogoji težji in intenzivna proizvodnja ni primerna. Povprečna starost članov je 50 let. Glavna usmeritev kmetij je živinoreja, in sicer največ govedoreja z največjim deležem dojilj in reje telic ter reja drobnice. Rastlinska pridelava je zelo skromna, vendar pa tembolj pestra. V ponudbi izdelkov je na prvem mestu jabolčni kis, nato pa suho sadje. Prodaja poteka največ neposredno na kmetiji, ekološko blagovno znamko Biodar pa uporablja 17,2 % anketiranih. Največ informacij kmetje pridobijo ob izmenjavi izkušenj, veliko pa tudi iz revije Biodar. Tomaž Močnik, strokovni tajnik in specialist za živinorejo ter svetovalec na področju gradenj, nam je s slikovnimi primeri predstavil urejanje

gnojišč, gnojnih jam in hlevov na ekoloških kmetijah v skladu z novo zakonodajo. Udeleženci smo nato imeli tudi priložnost za različna vprašanja in pojasnila o problemih, vendar smo ugotovili, da so nekatere zahteve v praksi neizvedljive. Udeleženca sestankov Zveze združenj ekoloških kmetov Slovenije Franc Ravnikar in Franc Možina sta še na kratko predstavila glavne obravnavane teme. Kaže, da je največji problem, kako tržiti ekološko meso v trgovinah.

Sledilo je še družabno srečanje ob prigrizku, kjer smo ponovno izmenjali izkušnje, pridobili nekaj koristnih informacij in si vili novega poguma za nadaljnje delo.

✍ Francka Toman

ŽUPAN NA OBISKU PRI ROZALIJI IGLIČ

V začetku februarja je župan občine Lukovica Matej Kotnik v Rafolčah obiskal Rozalijo Iglíč. Ni slo za povsem navaden obisk, saj je "Aleševa mama" najstarejša

potrebi še kaj skuha. Zelo rada sodeluje v pogovorih in tudi tokrat je z veseljem pokramljala z županom. Spomnila se je naprimer šolskih dni in dokazala, da ji spomin prav nič ne peša. Brez napake je namreč deklamirala pesem Osojski mutec iz avstro-ogrskega šolskega programa izpred prve svetovne vojne. Obudila je spomine, ko je še kot otrok in kasneje dekle, peš iz Gradišča na Ljubljansko tržnico vozila prodajat razno blago, da so lahko ona in družina prebrodili tiste težke čase. Pogovor v krogu sorodnikov je razkril še marsikatero zanimivost iz njene bogate življenjske zgodbe. Seveda pa se Rozalija ne ozira samo na preteklost, ampak še vedno spremlja aktualno dogajanje. Zato ji je župan podaril Zbornik občine Lukovica in tri videokasete občinskega praznika in praznovanja 700-letnice prve omembe Lukovice in Šentvida. tako si bo lahko ogledala ta dogodke. Edino, kar pogrša, so njeni prijatelji, saj je lani izgubila še Slaparjevo Vido in Cerarjevega Maksa, ki sta bila še zadnja iz njene generacije. Županu pa je zaupala še eno

željo, in sicer, da bi vsaj še enkrat pritrkavala na zvonove. Ker je gospod Kotnik tudi pritrkovelec, sta se ob tej temi kaj hitro ujela in želja se ji bo mogoče kmalu uresničila. Ob slovesu tega prijetnega druženja je Matej Kotnik najstarejši občanki zaželel še veliko zdravja in na svidenje ob njenem 100. rojstnem dnevu.

Leon Andrejka

občanka, ki šteje že častitljivih 98 let. Gospa je še dobrega zdravja, sama lahko hodi in si po

OBČNI ZBOR GODBE LUKOVICA

Začetek leta je vedno čas obračunov preteklega obdobja, kar velja tudi za Godbo Lukovica. Njen najvišji organ, občni zbor, je na sedmem rednem letnem zasedanju v začetku februarja analiziral šesto leto delovanja društva. Po ustaljenem redu tovrstnih srečanj je sledilo poročilo predsednika z ugotovitvijo, da je bil plan dela izpolnjen oz. celo presežen. Imeli smo 23 nastopov, priključili so se nam 4 novi člani, izdelali smo lastno spletno stran, gostili godbenike iz Avstrije, uredili notni arhiv ... Sledila so poročila skrbnika opreme, blagajnika, častnega sodišča in nadzornega odbora. Slednji je podal zelo pozitivno poročilo o izbiri novega dirigenta. Po novem letu se je namreč Jure Močilnikar zaradi osebnih razlogov odločil odstopiti, saj v prihodnosti ne bi več zmožl voditi naše godbe. Stekel je razpis, na katerega so se odzvali štirje kandidati, med katerimi so vodje sekcij in upravni odbor izbrali Kamničana Luko Einfalta.

Dokončno smo ga kot novega dirigenta godbe potrdili na občnem zboru. Žal smo se, a z bučnim in dolgim aplavzom ter posebno zahvalo predsednika godbe, morali posloviti od Jureta Močilnikarja, ki pa še naprej ostaja učitelj trobil v interni godbeni šoli ter predvsem naš velik prijatelj. Posebne zahvale je bil deležen tudi Kamilo Domitrovič, ki je kot prvi predsednik nosil velik del bremena za zagon godbe. V preteklem letu smo uredili notni arhiv in nova ter hkrati prva skrbnica tega materiala Brigita Pavlin je v svojem poročilu navedla, kako je v preteklem letu sploh nastajal. Predvsem z njeno in s pomočjo Toneta Juvana je godbi uspelo urediti notno črtovje. Prav brezplačna pomoč na tem in nekaterih drugih področjih so bili razlogi, da je bil na predlog upravnega odbora Tone Juvan sprejet v Godbo Lukovica kot častni član. Enaka čast je doletela Janeza Kepica, sicer lastnika podjetja, ki je z nakupom najdražjega instrumenta pred dvema letoma društvu prihranil marsikatero tegobo. Sledil je še načrt dela za tekoče leto in razprava z glavnim poudarkom na zavedanju, da bomo za nadaljnjo rast in razvoj odgovornost morali še naprej nositi prav vsi člani godbe.

Leon Andrejka

PUSTNO RAJANJE

Prišel je PUST, širokih ust, smo dejali že pred dolgimi desetletji, mi pa se znamo povesečiti še danes ter tako oživeti in ohraniti starodavni pustni običaj.

Lepo našemljeni smo se tudi tokrat podali na pot od vasi do vasi, od hiše do hiše, se prijetno povesečili z gospodarji, ki smo jim, kot nekdanj, zaželeli dobro letino in trdno zdravje. Pridno pa smo zbirali tudi darove, ki so nam jih prinašale gospodinje. Prav slednje so se rade povesečile z nami ter ob zvokih harmonike in baritona tudi zaplesale. Da smo se kar dva dneva prijetno in vozili s traktorjem, je poskrbel sam predsednik društva, ki nas je varno vozil tudi po lukoviško prevojskih zaselkih, v kar se je prepračil tudi župan Matej Kotnik, saj smo ga presenetili na njegovi domačiji.

Tokrat nam je bilo naklonjeno tudi vreme, dobro smo izkoristili oba dneva in v prijetni družbi oživeli star pustni običaj.

Tone Habjanič

HP Commerce

Za toplo zimo in pomlad
KURILNO OLJE
dostavlja Hubat!

UGODNE CENE - MOŽNOST PLAČILA NA OBROKE
01/723 09 00 www.hp-commerce.si

Pustni krof za učilnico v Kambodži

Za nami je letošnja dobrodelna PUSTNA SOBOTNA ISKRICA. Ob njenem sklepu dovolite, da se njena organizatorja Misijonsko središče Slovenije in Radio Ognjišče vsem ljudem odprtih rok iskreno zahvalita za odprte dlani, obisk veselega rajanja in darove, ki ste jih namenili misijonarki s. Ljudmili Anžič. V Kambodži raste šola in trudili smo se, da bi preko darov, zbranih na Pustni sobotni iskrici, zgradili vsaj eno izmed učilnic pod novo streho.

Tudi letos je vsota zbranega presegla najbolj optimistične napovedi. Do sobotnega večera so namreč na Misijonskem središču Slovenije našli skoraj 7 in pol milijonov tolarjev, kar v Kambodži predstavlja več kot tri učilnice. Res, pustna sobota je bila dan, ki ga dal je Gospod! Pojdemo lepo po vrsti: K sodelovanju in obisku pustnega plesa v Športni dvorani Zavoda sv. Stanislava smo vabili že nekaj dni pred šemasto soboto. Prav hitro je prišlo njeno jutro, mnoge priprave, dopoldanska radijska oddaja, ki je vabila darovalce, in prihod prvih maskar. V preddverju je zapeljivo dišalo. Tisoč krofov, ki jih je v dober namen podarilo Gostinsko podjetje Trojane, pa je v hitrem ritmu sladkalo tiste, ki so z nakupom pustne slaščice pomagali otrokom v Aziji. Začelo se je! Pogumno smo pozdravili množico maskar, saj smo že pred začetkom pustnega plesa preko telefonskih darov zbrali več kot tri milijone tolarjev.

Za zabavo in plesni utrip Pustne sobotne iskrice sta tokrat skrbeli Trio ŠPICA in pevka Romana Krajčan. Vsak po svoje sta navdušila

pisano množico: Špica je pokazala, da harmonika, polka in valček lahko navdušijo tudi najmlajše, Romana pa je poskrbela za več kot pol ure programa, sestavljenega iz njenih uspešnic in novih skladb. Sklepna četrtna Pustne sobotne iskrice je prinesla ocenjevanje prijavljenih mask, podeljevanje nagrad in slovo z obljubo: "Bilo je lepo, prihodnje leto se, upamo, spet dobimo!"

Hvala vsem! Pokroviteljema: Pivovarni UNION in Avohiši MOSTE, pooblaščenemu prodajalcu in serviserju vozil Opel.

Hvaležni smo Gostinskemu podjetju TROJANE, Zavodu sv. Stanislava za gostoljublje, McDonald'su s Celovške in gostilni Jelen za dodatek našim močem ter podjetju Štamberger, ki nam je dalo pustno opremo.

Zahvaljujemo se tudi varnostni službi - podjetju G7 in gasilcem PGD Šentvid. Hvala komisiji za ocenjevanje mask, predvsem pa vsem tistim, ki so se odzvali vabilu in plesali, peli ali darovali iz domačih kamric.

Zahvala velja v imenu soorganizatorjev: Misijonskega središča Slovenije in Radia Ognjišče, predvsem pa v imenu s. Ljudmile Anžič in otrok iz Kambodže, ki bodo veseli prostorov za učenje.

Naši zahvali pa dodajamo še pismo s. Ljudmile Anžič. Oglasila se je nemudoma, takoj po tistem, ko smo ji sporočili veselo novico o zbranih sredstvih. Takole piše:

"Predragi vsi doma!

Bog naj vam stoterno povrne za vse prizadevanje in velikodušnost pri zbiranju

prispevkov za izgradnjo učilnice v Kambodži. Z vašo pomočjo dajemo otrokom novo luč znanja. Skozi šest let pridnega učenja, kolikor traja tu osnovna šola, bodo naši učitelji in starši pomagali, da bo novi plamen postajal vedno bolj močan, zmožen v prihodnosti kazati pot resnice, modrosti in poštenja še mnogim drugim. Vse to bi bilo nemogoče brez vašega velikodušnega prispevka. Vem, da ste prispevali ne iz preobilja, pač pa iz srca. In kar iz srca pride, k srcu pot najde. Tako vam danes želim izreč našo iskreno zahvalo v mojem imenu, v imenu vseh sester Hčera Marije Pomočnice tukaj v Kambodži in seveda en topel in vesel Okun - hvala vseh naših otrok in učiteljev.

Zdaj, ko vemo, da so sredstva že na poti, bomo z gradnjo še bolj pohiteli. Maja ali junija se začne deževna doba in do takrat mora biti delo v prvi fazi že končano. Z veseljem vas bom obveščala, kako delo napreduje, saj skupaj gradimo našo solo! Če ima kdo možnost, da nas pride tudi osebno obiskat, je zelo dobrodošel. Posebno so dobrodošli vsi mladi poslušalci Sobotne iskrice.

Vsem na Radiu Ognjišče in vsem sodelavcem v Misijonskem središču Slovenije en poseben hvala. Vsi tukaj obljublamo našo molitev in upamo, da se kmalu slišimo, gotovo še pred blagoslovitvijo nove šole."

Srečamo se spet prihodnjo pustno soboto na že 5. Pustni sobotni iskrici!

✍️ Jure Sešek

V prejšnji številki smo strankam zastavili vprašanje: Kako bo sprememba političnih moči v državi vplivala na življenje naše občine?

Vprašanje strankam in ostalim za naslednjo številko: Kakšno je vaše mnenje o gradnji proizvodnih con v naši občini?

Z optimizmom v prihodnost

Volivci smo jeseni izrazili očitno nezadovoljstvo z vladanjem liberalne demokracije, ki je postajalo vse bolj samo sebi in svojim koristim namen, brez pravega posluha za državljane. Po spremembi ljudi v vrhovih upravljanja z novo oblastjo so zato pričakovanja zelo velika. Trezen razmislek seveda pove, da zelo velikih sprememb v življenju državljanov ne moremo pričakovati čez noč. Posebej ne v vodenju politike v občinah, saj se lokalni veljaki niso zamenjali - so sredi mandata. Po prvih mesecih delovanja novega parlamenta

in vlade pa se vendarle kažejo premiki, ki se bodo sčasoma poznali tudi v življenju državljanov. Predvsem se že začneja čiščenje korupcije, vlada tokrat resno ukrepa v smisli zmanjševanje lastnih stroškov in večje javnosti in transparentnosti poslovanja državnih institucij. Ne nazadnje se kaže tudi več posluha in manj arogance ob pobudah državljanov. Menimo, da vse to pomeni ustvarjanje zdravih temeljev za družbeni razvoj. Deflacija že drugi zaporedni mesec pomeni, da je vlada na dobri poti k uveljavitvi evra, ki bo pomenil dodatno

dolgoročno stabilizacijo gospodarskega poslovanja. Ko se bo v ljudeh okrepilo zaupanje v državo in stabilne pogoje za delo, ki se obnovilo prepričanje, da je mogoče na dolgi rok tudi s poštenim delom nekaj ustvariti, bo to pomenilo razvoj gospodarskih pobud, podjetništva, obrtništva ... To seveda pomeni tudi več prihodkov v občinske proračune in optimistično družbeno klimo, ki se bo odrazila tudi na drugih področjih družbenega življenja.

OO NSi Lukovica

Ratifikacija Pogodbe o Ustavi za Evropo

Predlog zakona o ratifikaciji Pogodbe o Ustavi za Evropo s sklepno listino je za Slovenijo pomembna pridobitev. Z uveljavitvijo pogodbe o ustavi bo Evropsko unijo urejal enotni pravni akt ali mednarodna pogodba - torej sporazum med državami članicami Evropske unije. Besedilo je v končni fazi skladno s stališči, ki jih je v času Medvladne konference zastopala Republika Slovenija, kar potrjuje dejstvo, da ta pogodba upošteva tudi interese malih držav, kakršna je tudi Slovenija.

Odločitev Vlade Republike Slovenije, da državnemu zboru predlaga ratifikacijo ustavne pogodbe v najkrajšem možnem času, je bila povsem pravilna in upravičena. Zadnji evrobarometer, ki je bil objavljen, je kazal na izredno veliko naklonjenost ratifikaciji. V nekaterih političnih krogih pa je kljub vsemu zaznati obžalovanje, da o pogodbi ni bilo dovolj možnosti za poglobljeno razpravo. Sam se z vsemi temi, ki poizkušajo vzbujati nek sum na ustreznost postopka sprejemanja Pogodbe o Ustavi za Evropo, ne strinjam. Razlogi, ki se v zadnjem času navajajo, ne vključujejo niti enega vsebinskega pomisleka. Seveda pa se z ratifikacijo Evropske ustave razprava o njej ne bo končala, pač pa se bo šele začela, saj menim,

da je naša dolžnost in dolžnost naše vlade, da se bolj spodbudimo zanimanje Slovencev in Slovencev za seznanitev z vsebino slovenske in evropske ustave.

Ker se Slovenija pripravlja na predsedovanje Evropski uniji, bomo s sprejemom zakona dali ostalim članicam EU zgled in potrditev, da je omenjena pogodba pomemben in potreben dokument.

OO Robert Hrovat, poslanec SDS v Državnem zboru Republike Slovenije

Materinstvo

*Otroška vzgoja je najimennitnejše delo,
ki ga malokdo prav zna,
čeraavno le dvojno opravilo ima:
otroke skrbno varovati,
jih pridno učiti in
vsega dobrega vaditi.*

Anton Martin Slomšek

Ob bližajočem se materinskem dnevu in prazniku staršev vsem materam in očetom iskreno čestitamo. V vsaki službi je človek nadomestljiv, starši pa so v svojih družinah nezamenljivi. Ni resnega psihologa, ki bi ne

pritrtil dejstvu, da je urejena družina najpopolnejši temelj za vzgojo, učni uspeh in optimalen razvoj otroka. Tudi na tem področju je nova oblast mnogo resneje zastavila delo kot prejšnja - tako v družinski politiki kot pri sodelovanju vzgojnih institucij (vrtcev in šol) s starši. O tem smo se lahko prepričali po prvih mesecih delovanja ministra za delo, družino in socialne zadeve ter državne sekretarke na ministrstvu za šolstvo in šport, ki prihajata iz vrst Nove Slovenije.

OO NSi Lukovica

ROKOVNJAČ je glasilo Občine Lukovica. Brezplačno ga prejemo vsa gospodinjstva občine Lukovica; glavna in odgovorna urednica: Majda Vesel; člani uredniškega odbora: Kamilo Domitrovič, Marta Keržan, Tomaž Močnik, Irena Vodušek; ustanovitelj: Občina Lukovica, Lukovica 46, 1225 Lukovica, tel. 01/729 63 00, jezikovni pregled: Marta Keržan, spletna stran: www.lukovica.si, e-mail: obcina.lukovica@lukovica.si, rokovnjac@lukovica.si; Produkcija: Agencija G Ljubljana, priprava in tisk: GRAFEX group, Podlipovica 31, 1411 Izlake; trženje oglasnega prostora: člani uredniškega odbora; naklada 1.750 izvodov. Glasilo sodi med proizvode, za katere se obračunava 8,5% DDV (Ur. l. RS št. 89/98). Rokovnjac je vpisan v evidenco javnih glasil Ministrstva za kulturo RS pod zaporedno številko 1661 in v razvid medijev Ministrstva za kulturo RS pod zaporedno številko 380. Uredništvo si pridržuje pravico do krajsanja besedil glede na tehnične in materialne možnosti. Nenaročenih člankov ne honoriramo. Na naslovnici je motiv trojanskih krofov, foto: Roman Vesel.

Spet bo pomlad nasula cvetja,
ogrelo sonce bo zemljo,
spet pod nebo bodo vzletele ptice,
le tebe, mama, več ne bo.

ZAHVALA

V 93. letu starosti nas je po težki bolezni zapustila naša draga mama, stara mama in prababica

Angela Per

po domače Vorkova mama iz Vošč

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, darovane sveče, cvetje, svete maše in dar za cerkev. Iskreno se zahvaljujemo tudi dr. Banku iz Domžal. Posebna zahvala za redni obisk mame ob prvih petkih in spremstvo na njeni zadnji poti gospodu župniku Svetetu in gospodu župniku Vrtovšku za lepo opravljen pogrebni obred. Zahvala praporščaku ZB, trobentaču, pevcem, pogrebni službi Vrbančič iz Doba ter vsem, ki ste jo v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji poti. Vsem iskrena hvala.

Vsi njeni

NESPREGLEDANO

Malce sem počakal, kajti mislil sem, da se bo vseeno našel kdo, ki bo opozoril na napako pri sliki v decembrski izdaji glasila Rokovnjač na strani 11 v prispevku Milene Bradač.

Pod sliko namreč piše, da je k dobrem razpoloženju pripomogel tudi Miklavž. Verjetno je bil ta, ki je obiskal članice društva Jesenski cvet pravoslavni ali pa katere druge vere, kajti naš

ima na glavi slovesno škofovo pokrivalo, tako imenovano mitro in ne kučme. Uporablja pa še škofovo palico in poseben plašč, ki prav gotovo ni kožuh. Iz prejšnjega sistema pa je nosil kučmo in kožuh dedek Mraz, ki je sedanj mlajši generaciji, žal, že nepoznan, saj ga je prehitel celo uvoženi, potrošniško naravnani Božiček. Res me čudi, da člani uredniškega

odbora, čeprav so vsi "gor rasli" v naših krajih in se spomnijo tako enega kakor drugega, tega niso opazili in opozorili na razliko.

Še veliko praznovanj tudi z zavetnikom solarjev, študentov, mlinarjev, brodarjev in žagarjev v prihodnjih letih vam želi DJD.

nadaljevanje povesti

Resnična povest o Kraljevi domačiji s Trojan

Ko so prispeli, so izlozili balo in Korošci so se vsedli h gostiji v trdni zavesti, da so na Janezovem domu. Gostija je trajala pol drugi dan. Dve noči so prespali pri Handaritu. Tretje jutro ob zori pa so se poslovili Korošci. Poslovlila se je Mojčica od svojih dragih in v tihej otožnosti ni slutila, da gre novemu razočaranju naproti.

Ko so odšli, jo prime Janez za roko.

"Mojčica, pojdiva."

Tudi Janezova mati se je odpravljala z njima.

"Kam pa gremo zdaj?" je vprašala Mojčica.

"Domov, draga moja," ji odgovarja Janez.

Kako blede Mojčica. "Ali nismo doma?"

"Nismo." Odgovarja Janez in glas mu rahlo zatrepče.

"Tam je Handaritova domačija."

"Ali zakaj tako?" vpraša tesnobno mlada žena.

"Ne vprašuj," prosi Janez. "Handarit je hotel tako."

Tesnoben molk leže nato nad poprej tako srečno družbo. Janeza skrbi, kaj bo rekla. V Mojčici vrta: "Varali so me." Mati pa trepeče za oba svoja otroka. Tako se je veselila, kako bo lepo, kadar pripelje Janez nevesto na dom. In zdaj je to vmes. In čisto po nepotrebnem. Zdaj so doma pred hišico. Ne vidi prebeljenih sten ne popravljenega ograje. Prezre kot odsotna Janezovo roko, ki ji jo proži v pozdrav na svojem domu. Omahujoč prestopi prag izbe in se zgrudi za belo javorjevo mizo na klop, pokrije ograje

z rokami in obupno zajoče.

"Mojčica!" kliče Janez proseče. "Mojčica!" ponovi v drugo in tretje. A ko tudi sedaj ni odziva, odpre vrata v vežo. Kot omoten odtava čez prag in se obrne po visoki travi preko travnika k vodi. V srcu mu mesto sreče in veselja, divja obup.

Tudi materi drse debele solze po licu, ko gleda kako ugaša mlada sreča mlade lepe ljubezni. Ali ko stopi njen sin čez prag v vežo, se zdrami iz svoje otrplosti. Brž stopi za njim. Vidi ga stopati čez visoko travo.

"Janez!" ga pokliče ljubeče.

Ali kot preje Mojčica, tako tudi Janez presliši materino besedo. Šele ob tolmunu nad jezom obstoji, ker mu voda zapira pot.

V smrtnem strahu plane mati v sobo. "Janeza poklič!" Mlado ženo mine odrevenelost. V hipu premagata materin strah, njeno bol.

"Janez! Kje je Janez?" plane iz hiše.

"Tam," pokaže mati in še dodaja šepetaje, "tolmun je tam."

"Janez!" ga zakliče v smrtnem strahu. In kar ni zmoglo prej materino klicanje, to je napravila velika bol in strah, ki je zvenel iz glasu mlade žene.

Janez se v hipu obrne. In ko vidi svojo ženo, ki mu hiti z razprostrtimi rokami naproti, se tudi sam podviza.

Zdaj se je mlada sreča vrnila. Rahlo ji položi roko okrog ramen in jo vodi v hišico. In čudno, Mojčica zdaj vse vidi, za kar je bila prej slepa. Lepo pomeđeno potko in malo dvorišče. Rože na oknih. In kako je vse čisto. V hipu spregleda vso veliko ljubezen, s katero je bilo vse to

pripravljeno zanjo.

"O, Janez," sepe, "najin dom." "O, zdaj mi je že lep in ljub."

"Pridi, draga," jo potegne Janez za belo javorjevo mizo, pridvigne priček pod razpelom. Tu se pokaže skrita omarica. Janez seže v prsni žep po ključek. Odpre omarico in ven vzame lepo škatlo, umetno staro delo. Odpre jo in pred strmečo ženo izsuje denar, svetle tolarje in lepe modre bankovce.

"Štej," ji pravi. "Tvoja dota in tole, upam, bo dosti da si postaviva novo hišo. Ali pa, če se ti dopade, kupiva od Handarita. Jaz sem mislil to preje urediti. Pa je vse tako nanaglooma prišlo," pravi proseče in še pristavi: "Ne jaz ne moja mati, Handarit je hotel tako. Rekel mi je, da bolje pozna tvojega očeta kot jaz. Mene pa je to ves čas bolelo. Nisem vajen lagati se."

"O, Janez, res je," tako pravi Mojčica. "Oče je ponosen mož in bi se morala res obotavljati, ali meni bi lahko povedal, tako me je bolelo." "A zdaj je že vse dobro," se smehlja. "Tega doma ne bova podirala. Tako je ljubeč. Na oni strani ceste bi se posekalo selišče. A še preje moram z očetom govoriti. O tem, da bo vedel, kako je z nama." "Moj bog, z očetom. Kaj pa poreče, kaj si bo mislil o meni?"

"Ničesar ne bo rekel," ga tolaži Mojčica. "Ljubi me. In tudi tebe. Saj je že prej pristal, da smem tvoja biti, preden si vprašal."

"Res," se razveseli Janez, "potem pa ne bo tako hudo."

"Ne, ne," mu zatrjuje Mojčica. "Tvoja dota je tako velika, da bi lahko prišel na tako domačijo, kot je naša, z njo."

G O S T I N S K O   P O D J E T J E

TROJANE d.d.

Restavracija Lukovica

na bencinskem servisu OMV Istrabenza v Lukovici

tel: 01/ 7296 350 - odprto 24 ur na dan

HLADNI IN TOPLI PRIGRIZKI
MALICE   KOSILA
JEDI PO NAROČILU
SOLATE   SLADICE

odprto vsak dan od 5. do 22. ure

tel: 01/7236 846